

rikan Yhdysvallat ovat menneet sen ajan ohitse teollisessa kehityksessään jo yli puolivuosisataa siitä, mitä esim. Venäjällä on nyt alussa. Täällä kapitalistien teollisuusvallankumous voitti maa- ja henkiorjuuden historiallisesti 1860 luvulla sisällissodan muodossa ja sen jälkeen on Amerikan kapitalismi viettänyt nousukauttaan. Se ei ole vielä siinä määrin rappeutunut, että nyt köyhälistön vallankumous olisi tänä hetkenä silmiemme edessä. Tässä meillä täällä on erikoinen syy kiinnittää huomiota toimintaamme tulevaisuudessa, että se tulee parhaiten vastaamaan tarkoitustaan työväenluokan järjestämiseksi ja kasvattamiseksi.

Tällaisten huomautusten tekeminen oli vähintään vastavallankumouksellista meidän patentti vallankumouksellistemme mieltä. Nyt aivan läheiset historialliset tapahtumat osoittavat, että lähimpänä asioiden ja tapahtumien oikeaa ymmärtämystä tässäkin suhteessa ovat olleet paljon parjatut industrialistit.

Tov. Kuusinen huomauttaa, että Venäjän vallankumouksen yhteydessä syntyneet ja kehittyneet kansainväliset, erikoisesti Kolmas Kansainvälinen on joutunut muuttamaan taktiikkaansa siitä, mitä se oli alussaan. Nyt voimme mainita, että tästä

eteenpäin sen taktiikka tulee muuttumaan yhä enemmän. Oikeastaan nyt aivan ilmeisesti tulee tähän kansainväliseen nähdessä kysymykseen kenen palvelukseen ne kansainväliset joutuvat. Jäävätkö ne suorastaan Venäjän nykyisten vallanpitäjien johtamiksi ja siis nousevan kapitalismin liikkeiksi vai valloittaako palkkatyöväestö niissä nimissä kulkevan liikkeen omien pyrkimystensä palvelukseen.

Ensimmäinen oletamus näyttää sangen johdonmukaiselta ottaen huomioon Venäjän hallitusohjissa olevan aineksen nykyisen aseman ja sen mukana olevan johtajajoukon näissä Kansainvälisissä liikkeissä. Sitä mukaa kun kapitalismi kehittyy Venäjällä, joutuu pakosta Venäjän palkkaköyhälistökin rakentamaan omat liikkeensä sekä liittämään kohtalonsa muiden teollisuusmaiden liikkeiden mukaan. Venäjällä nykyään vielä "oppositionin" nimellä kulkeva aines on vasta itu siitä, mitä Venäjän nouseva palkkaköyhälistö joutuu kulkemaan toiseen suuntaan sen vallanpitäjistä Venäjällä.

Tällä tiellä varsinaisesta palkkaköyhälistöstä muodostuu vasta lopullisesti se tekijä, joka murtaa kapitalismin ja rakentaa selvän tien teollista tuotannon tasavaltaa kohti.

MUISTINPANOJA ANDREAN RINTAMALTA.

(Kirj. Punakaartin Päällikkö.)

UOMEN suurlakko, josta sittemmin kehittyi Suomen porvareitten työläisilleen kostoksi hankkima sisällissota, on jo viiden vuoden vanha muisto. Tämä allaoleva selostus samalla kuin se on historiallinen, on se myös mielenkiintoinen siitä urhokkuudesta, millä Suomen työläiset todella nousivat puolustautumaan valkoista terroria vastaan. — Toim.

Luullen olevan jo kaikki rauhallista yleislakon jälkeen pidimme kokouksen Viipurissa 15 p. tammik. 1918, jossa päätettiin lopettaa Järjestökaartin toiminta. Kuitenkaan ei kaikki ollut vielä rauhallista, sillä 23 p. lahtarit toivat joukkonsa Viipurin asemalle ja jakivat heille aseita, jonka jälkeen joukot hajaantuivat kaupunkiin sitä varten varustettuihin kivirakennuksiin, joissa oli ampu-
mareijat ja muut sotavarustelut. Samana iltana noin 10 tienoissa alkoivat ammunnan kaupunkiin

herättäen siten entisiä Järjestökaartin jäseniä. Herättyään ammuntaan alkoivat Järjestökaartilaiset kiireesti koota joukkonsa koolle ja samalla vastaamaan lahtarein tuleen omilla vajanaisilla asetuksillaan. Kuultuaan meikäläisten vastaavan alkoi lahtareita jänistää ja heittivät aseensa mikä minnekin ja lähtivät livistämään muka vapaina mistään tietämättä. Noin 285 vankia, joilla oli aseet kädessä viimeiseen asti, saatiin sinä yönä. Osa venäläistä sotaväkeä, tietämättä mistä oli kysymys, yhtyi meihin luullen menshevikien olevan vastassamme.

Tietämättä mitään yöllisestä kahakasta menin aamulla Viipuriin, vaan Papulan sillalla tuli vastaan 2 punaista kiväärit olalla ja kysyivät josko minulla on minkälaista kulkulupaa. Kysyttyäni minkälainen kulkulupa pitäisi olla, vastasivat he että entinen Järjestökaartin jäsenkortti on kelvol-

linen, näytettyäni sen heille sain jatkaa matkaani. Saavuttuani kaupunkiin menin heti piiritoimistoon hankkimaan parempaa selvyyttä, jonka sieltä sainkin. Samalla sain sieltä lappusia viedäkseeni maaseutukyliä entisille Järjestökaartin päälliköille, joissa kehoitettiin heitä keräämään joukkonsa koolle ja vielä samana iltana lähettämään Viipuriin. Jätettyäni lappuset naapurikyliin riensin kotikylääni keräämään joukkoja koolle, siellä otettiin kutsu vastaan ilomiehellä ja niin vein omalla hevosellani suurimman osan poikia koteihinsa. Oli määrä kokoontua työväentalolle kello 8 illalla, vaan jo 7 aikana oli siellä innostunut joukko. Nuorukaiset valmiina lähtemään taisteluun ja omaiset innostamassa heitä. Matkan varrella meitä yhtyi kolmen kylän pojat yhteen, ollen meitä luvuttamme toistasataa. Menimme Viipuriin, jossa oli jo perustettu Punakaarti ja niin aloimme valmistautua taisteluun.

Lahtarien murhasuunnitelma epäonnistui.

Saimme kuitenkin varrota 2 viikkoa ennenkuin varsinainen taistelu alkoi, lukuunottamatta pieniä kahakoita joita tuon tuostakin puhkesi. Lahtarit, ilmoitellen varustuspaikkojaan, ammuskelivat aina silloin tällöin jonkin kivirakennuksen yläkerrasta, jonka me sitte heti aina puhdistimme. Lahtarit tekivät kiivaan hyökkäyksen asejunaamme vastaan, joka oli tulossa Pietarista Viipuriin mukanaan ainoastaan 60 punaista sotilasta, räjäyttämällä ilmaan Kämärän sillan. Panos oli asetettu niin että kuin junamme ajaa sen päälle niin silloin se räjähtää, vaan varovaisuuden vuoksi lähetimme tyhjän veturin edellä, joka laukaisi panoksen ja niin asejunamme säästy. Asejuna pysähtyi heti ja samassa lahtarit avasivat kiivaan tulen vieressä olevasta metsästä, joka aiheutti suurta tuhoa joukkossamme. Ennenkuin poikamme ehtivät alas junasta ratapenkereen suojaan, kuoli 32 ja 6 haavoittui. Taisteltuamme 4 tuntia kiivasta taistelua, tuli avuksemme Viipurista panssarijuna, joka sillan toiselta puolelta syöksä terästä lahtareilla täytettyyn metsään. Kauvan ei panssarijunamme tarvinnut syljeksiä kuin lahtarit taukosivat ampumasta ja niin saimme ruveta korjaamaan siltaa, joka kesti 4 päivää ennenkuin saimme sen siihen kuntoon, että asejuna voi mennä siitä yli.

5 p. helmik. sain määräyksen lähteä Kilpeenjoelle (25 kilom. Viipurista Antreaan päin) mukanaan 200 miestä, saavuimme sinne illalla. Sijoitettuani työväen talolle 80 miestä, vein loput, 120 mukanaan Aikään hoviin. Ollen matkasta uupunena jätin vartiota hoviin ympärille, 2 miestä aina yhteen ja annoin määräyksen olla ampumatta jos lahtareita alkaa näkyä, vaan sensijaan kiirehtiä meille ilmoittamaan. Menimme nukkumaan aikoen aamulla järjestyä taistelukuntoon, vaan aamulla herättyämme huomasimme olevamme saarroksessa. Eräissä vartiopaikassa oli toinen vartioista käsenyt toverinsa juoksemaan ja itse heittäytynyt maantien

ojaan alkaen sieltä ampua lahtareita, niinkauvan kuin hänellä riitti kuulia pyssyssään ja vyöllään, piti hän ahtarit loitolla itsestään, ampuen heistä 4 kuoliaaksi, vaan kun kuulat loppuivat ja hän alkoi ottamaan selästään pussin, missä oli kuulia niin lahtarit tulivat hänen luokseen ja ampuivat hänet. Huomattuani olevamme saarroksessa, annoin osalle miehistä määräyksen mennä kivinavettaan ja osan asettua ketjuun hovin ympärille eikä ampua ennenkuin lahtarit ovat kyllin lähellä. Lahtarit tähtäsivät hoviin kiivaan tulen vaan kuin eivät saaneet meiltä vastausta epäilivät kai meidän siellä oloamme tai luulivat joukkomme niin pieneksi, ettemme tohdi vastata, koska suksikomppania teki hyökkäyksen yli avonaisten peltojen hovia kohti. Kun olivat päässeet kyllin lähelle niin aloimme ammunnan joten lahtarit menettivät useita miehiä ja joutuivat perääntymään metsään. Siinä kahakassa menetimme 2 ja 3 haavoittui, lahtarein mieshukka oli suurempi, vaan emme olleet tilaisuudessa saamaan siitä selvää, sillä he korjasivat kuolleensa seuraavana yönä meidän ollessa Juustilassa. Yritin nyt päästä työväen talolle, jonne olin jättänyt 80 miestä, ollen he nyt meistä eristettynä. Yritin ensin ratsulla pitkin tietä, vaan en päässyt sillä lahtareita oli joka puolella ja lumenpaljous esti minua menemästä yli jään, joten jätin ratsuni hoviin ja lähdin hiihtämällä yli jään. Hiihtäessäni jäällä alkoivat lahtarit lähetellä kuuliansa sinne joten niitä sinkoili edessäni, takanani ja pääni päällä, mutta onneksi ei yksikään sattunut minuun. Saavuttuani työväentalolle olivat pojat siellä neuvottomina tietämättä mitä tehdä tai minne mennä. Nyt olin niiden 80 miehen kanssa lahtarein selän takana ja pääsimme heitä aivan lähelle. Aloimme tervehtiä heitä takaapäin kuulilamme joten he joutuivat meidän tuliemme väliin. Nyt tuli lahtareille hätä käteen ja he nostivat ylös valkoisen lipun, vaan me vähälukuisena ja tietämättöminä heidän luvustaan, emme tohtineet antaa heidän vehkeilylleen alttiiksi vaan jatkoimme ammuntaa joten he joutuivat perääntymään. Pieni lukuisena ja kaukana pääjoukosta emme tohtineet jäädä enää toista yötä viettämään Aikään hoviin vaan peräännyimme Juustilaan (15 kilom. Viipurista), sillä pelkäsimme lahtarein taas tulevan suuremmalla joukolla meitä piirittämään.

Yöllä hankimme apua Viipurista ja saimme 400 miestä sekä ampumatarpeita. Seuraavana aamuna jatkoimme matkaamme Kilpeenjoelle ja valtasimme sen heti pakoittaen lahtarit perääntymään 2 kilometriä, jossa heillä oli vahvempi varustus saaden meidät pysähtymään. Taisteltuamme siinä yhtämättä 3 vuorokautta hetkeäkään levähtämättä saimme heidät taas perääntymään 4 kilometrin päässä olevalle Ahvolan mäelle saaden heiltä suuren määrän ampumatarpeita, kiväärejä, kuularuskuja ja hevosia. 23 lahtarin ruumista jäi haudattavaksemme.

Ahvolassa tapasimme ankanan vastarinnan saaden taistella siellä 11 p:stä helmik. 25 p:n huhtik lakkaamatta. Me olimme Sunin mäellä ja lahtarit Ahvolan mäellä. Hyökkäyksiä tehtiin molemmilta puolilta kuitenkin onnistumatta, ollen meillä suurena vaikeutena se, että olimme liian kaukana pääjoukosta eikä lumenpaljouden takia voinut kuljettaa raskasta kalustoa, jota vastoin lahtareilla oli apuna Saksan kouluutettu junkkerismi. Taistelun lopulla meillä kyllä oli jo koko voimakas ja luja rintama, joka näytti jo kukistumattomalta vaan samalla olivat lahtaritkin saaneet lisäjoukkoja ja varustuksia joten taistelu pysyi yhtä tuloksettomana. Kuumat oli päivät siellä lahtareilla jos oli meilläkin, kärsien he suuremman mieshukan, sillä

heidät pakoitettiin hyökkäämään viinan avulla ollen heillä päällikkö joka 9:lle miehelle, joka Browning tai Mauser kädessä kulki miesten jälessä uhkaillen jos miehet eivät hyökkää. Kerran ammuttiin lahtarein leiristä pommi meille, joka ei kuitenkaan sattunut räjähtämään, tykkimiehemme ottivat sen heti ylös ja lasivat siinä olevista numeroista matkan pituuden, jonka jälkeen se ammuttiin takaisin lahtareille räjähtäen se siellä ja pirstoen samalla lahtareiden tykin, ilmalaivamme toivat meille tämän sanoman. Ahvolan taistelu oli yksi kuuluisimpia taisteluja, josta lahtarit laulavatkin: "Ahvola se ankarin, Sunin mäki sankarin".

25 p. huhtik. saimme määräyksen perääntyä Viipurin avuksi, siitä ensi numerossa.

PROSTITUTIONI KYSYMYS.

Kirj. Frank Lampi.

Mitä merkitsee prostitution?

AVALLISUUDEN mukaan aina, kun tahdotaan päästä selville, jonkun sanan tai kysymyksen kieliopillisesta merkityksestä, niin etsitään sanan tulkinta sana kirjasta. Kapitalistisen mailmankatsomuksen mukaan, sillä (he) tuottavat sanakirjoja, niin heidän yhteiskuntafilosofiansa mukaan pitää myöskin sanojen tulkinta tulla merkityksi sanakirjoihin.

Jos tämän kysymyksen tulkittamiseen käyttäisimme porvallisia sanakirjoja apunamme, niin tämän kysymyksen todellinen pohja ja sen yhteiskunnallinen ilmiö jäisi selvittämättä ja näin ollen jäisi nainen vain yllämainittujen sanakirjojen perusteella prostitutionin harjoittajaksi, sillä nimenomaisella ymmärryksellä, että hän on taipuvainen irstailuun. Mutta jos tahdomme työväenluokkana päästä selville tästä yhteiskunnallisesta paheesta täytyy meidän löytää tälle kysymykselle tulkinta taloudellisen elämän pohjalta.

Kun tulkitsimme tätä kysymystä työväenluokan näkökannalta, niin havaitsemme, että prostitutionin ei merkitse sitä, että jotkut ovat taipuvaisia irstailuun, vaan näemme, että prostitutionin merkitsee ihmiselle välttämättömien tarpeiden tyydytystä. Prostitutionin merkitsee samaa kuin ihmisille välttämättömien tarpeiden ostoa ja myyntiä tavara markkinoilla. Mies yhtähyvin kuin nainenkin joutuu kapitalistisen järjestelmän puristuksen takia prostitueeratuksi.

Mikä on prostitutionin synnyttäjä?

Että prostitutionin leviää huimaavalla nopeudella erittäinkin työväenluokan keskuudessa, täytyy sillä olla jokin perus, mistä se johtuu. Tutkimuksien perusteella annettujen tilastollisten tietojen mukaan pitäisi tähän olla syynä naisten alhaiset palkat, jonka pakoittamana joutuvat harjoittamaan prostitutionia, tai myymään sukupuoliviettiään markkinoilla, sillä parantaakseen taloudellista asemaansa siitä mihin hän on joutunut työnantajalta saamansa alhaisen palkan tähden. Jos tämä olisi ainoa tekijä prostitutionin leviämiseen, niin se väite, että miehetkin joutuvat prostitutionin uhreiksi jäisi näin ollen vain pelkäksi väitteeksi ilman perustaa.

Kun miehetkin joutuvat prostitutionin uhreiksi on siinä perustekijät samat kuin naisellakin, nimittäin miesten alhaiset palkat ja lisäksi yleensä kapitalistisen järjestelmän tuotantotapa.

Yleensä radikaaliset kirjailijat ja yhteiskuntaolojen tutkijat, tuovat väitteensä todisteeksi tilastollisia tietoja naisten alhaisista palkoista ja näin ollen pitävät sen ainoana prostitutionin synnyttäjänä. Esimerkiksi The Young Workers (Nuori Työläinen) nimisessä kuukausijulkaisussa, jossa käsitellään prostitutionin kysymystä, pääsee edellä mainitsemaani käsitykseen.

Mainitussa julkaisussa viime marraskuun numerossa mainitaan naisten palkoista seuraavaa:

"1913 Chicagon viidessä suurimmassa departe-